

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

Αθήνα, 8 Φεβρουαρίου 2002

Αριθμ.Γνωμ.1

Σχετ : Το υπ'αριθμ.Α.Π.7/3-01-2002 έγγραφό Σας

Προς

Τον κ.Γενικό Γραμματέα

του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού εγγράφου σας, σχετικά με την μετατροπή των δραχμών σε ΕΥΡΩ κατά την εκτέλεση των προ της 1-01-2002 επιβληθεισών ποινών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα :

Οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι ουσιαστικώς ποινικές διατάξεις που αφορούν και τον τρόπο έκτισης της ποινής, όπως αυτό προκύπτει από τη διάταξη της παρ.10, εδάφιο α' του άρθρου 82 του Π.Κ., όπως ισχύει σήμερα, στην οποία ορίζεται ότι : «Η στερητική της ελευθερίας ποινή που μετατράπηκε σε χρηματική ή πρόστιμο ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας διατηρεί το χαρακτήρα της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής και μετά τη μερική ή ολική απότιση της κατά μετατροπή ποινής.». Επομένως αν επέλθει νομοθετική μεταβολή μετά το αμετάκλητο της καταδικαστικής απόφασης, οι νέες ρυθμίσεις καταλαμβάνουν και αυτούς που καταδικάσθηκαν αμετακλήτως στο μέτρο που είναι ευνοϊκότερες γι'αυτούς ενώ αποκλείεται αναδρομική εφαρμογή τους στην αντίθετη περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.1 του Π.Κ. Εξάλλου η φάση

της εκτέλεσης της ποινής αποτελεί τμήμα της ποινικής δίκης η οποία κατά την κρατούσα στην επιστήμη άποψη ~~δεν περατούται~~ με την έκδοση της καταδικαστικής απόφασης αφού η έννομη σχέση που είναι το αντικείμενο της δίκης επιζεί και μετά την απόφαση, όπως αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι ο νόμος αναθέτει στη δικαστική εξουσία την επίλυση των περισσότερων προβλημάτων που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση. (Γνωμ. Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου εγκ.4/13-02-1971 – Ποιν.Χρον. ΚΑ/76 – ΕΑ. 601/1971 Ποιν.Χρον. ΚΑ/56 όπου και παρατηρήσεις Ιακ.Ζαγκαρόλα).

Από τα ανωτέρω συνάγεται, κατά τη γνώμη μας, ότι στην περίπτωση που κάποιος καταδικάσθηκε μέχρι την 31-12-2001 σε ποινή χρηματική ή σε στερητική της ελευθερίας ποινή που μετατράπηκε σε χρηματική ποινή και καλείται σήμερα να εκτίσει την ποινή του, αν από τη μετατροπή της ποινής από δραχμές σε ΕΥΡΩ προκύψει, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5 παρ.1-9 του νόμου 2943/2001, ποσό μεγαλύτερο από το σε δραχμές ισάξιο της ποινής του δεν πρέπει να επιβαρυνθεί με τη διαφορά αλλά θα καταβάλει το ακριβές ποσό που προκύπτει από τη μετατροπή των δραχμών σε ΕΥΡΩ (1 Χ 340,75). Αντιθέτως αν από την αναπροσαρμογή (στρογγυλοποίηση), σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, διαπιστωθεί ευνοϊκότερο γι'αυτόν αποτέλεσμα θα πρέπει να καταβάλει το μικρότερο αυτό ποσό. Τυχόν αποδοχή της άποψης ότι στην περίπτωση που κατά την αναπροσαρμογή, σύμφωνα πάντοτε με τις ίδιες διατάξεις, προκύψει μεγαλύτερο ποσό, θα πρέπει να καταβάλει το ποσό αυτό, θα οδηγούσε σε υπέρβαση προς τα άνω των ορίων της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του έχει επιβληθεί κατά παράβαση

του άρθρου 2 παρ.1 του Π.Κ. και ενδεχομένως και των άρθρων 7, 87 και 96 παρ.1 του Συντάγματος.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Ιωάννης Γαβρίλης

Κοινοποίηση :

κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών του Κράτους

(με την παράκληση να ενημερωθούν οι Εισαγγελείς Πρωτοδικών της περιφέρειας των)